

[Fiskeriministeren.]

talelser vedrørende den foreslåede garanti-ramme. Hr. Henry Sørensens udtalelser var jo i det hele taget betydelig mere afdæmpede, end tilfældet var ved lovforslagets første behandling. Jeg vil dog gerne her tilkendegive, at jeg tror ikke, at hr. Henry Sørensen har grund til at nære nogen form for betænkelighed, hvad angår den foreslåede beløbsramme. Lad mig i fortsættelse heraf minde om, at der jo er tale om en enstemmig indstilling fra fiskerikommissionen til mig, hvad dette spørgsmål angår. Når jeg nævner dette, kan jeg heller ikke afholde mig fra at lade falde en bemærkning om, at hr. Henry Sørensen i egenskab af medlem af fiskerikommissionen var med til at udarbejde den indstilling, jeg her har omtalt, en indstilling, som yderligere er forbedret ved det udarbejdede lovforslag. På denne baggrund tror jeg altså ikke at der er grund til at nære betænkeligheder, hvad dette forhold angår.

Jeg har også noteret mig hr. Bjørn Larsens udtalelser vedrørende fiskeribankens fremtidige virke. Hr. Bjørn Larsen har vel heller ikke uret i, at udviklingen går i den retning, at der bliver tale om større og større fartøjer. Jeg tror blot — det er min opfattelse — at man skal være noget varsom med fra bankens side alt for stærkt at angive retningslinjer for den kommende fiskeripolitik. Jeg tror, det er bedst, at det er erhvervet selv, der bestemmer sin egen struktur.

Med disse udtalelser vil jeg endnu en gang takke for den enstemmige indstilling fra udvalget og anbefale de af mig stillede ændringsforslag, som udvalget også har tiltrådt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1-3, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 4 og § 2, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør

indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om teknisk samarbejde med udviklingslandene.

(Lovforslaget (nr. 112) findes i tillæg A. sp. 2377, fremsættelsen i tidenden sp. 1930).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Niels Matthiasen: På socialdemokratiets vegne skal jeg tilsige vor positive medvirken til gennemførelse af det foreliggende lovforslag; men jeg vil gerne understrege, at vi betragter det alene som et supplement til den almindelige bistandshjælp.

Vort hovedsynspunkt er, at der fortsat må ske en forøgelse af den statslige danske bistand både på det tekniske og det økonomiske område. Denne bistand må først og fremmest baseres på den flersidige hjælp igennem FN og andre internationale organisationer, men også på den tosidige hjælp, som ikke kan undværes, hvis vi skal få den politiske og kulturelle kontakt med modtagerlandene, som er nødvendig for at skabe den rette forståelse for modtagerlandenes problemer. Det er imidlertid en kendsgerning, at der er et kolossalt kapitalbehov i de nye lande, et kapitalbehov, som ikke kan tilfredsstilles alene ved den kapital, de gamle stater stiller til rådighed, og derfor søger de aller fleste nye stater også at tiltrække privat kapital til investeringer i deres lande.

Der kan rejses en principdiskussion om hele dette problem. Ligger der i kapitalinvesteringerne i de nye lande ikke en fare for en ny økonomisk indflydelse og magt, som i virkeligheden ville være lige så forkert som den, der fandtes under det gamle kolonistyre? Dette til trods for, at de nye lande igennem deres lovgivning har mulighed for kontrol med kapitalinvesteringerne.

Det er imidlertid en problemstilling, som ikke kan få praktisk betydning for Danmarks forhold. Danmark ville aldrig kunne foretage en sådan kapitaleksport, at det kunne få den virkning, at det ville give os nogen urimelig indflydelse på modtager-